

влиза при насъ. Наредихме се добрѣ, за да можемъ ясно да чуваме всичко, каквото щѣше да ни се прѣподава.

Тоя часъ имаме естествознание. Ставаше дума за всички ония врѣдни питиета, които човѣцитѣ употребяватъ, като: вино, ракия, конякъ, бира и още много други. Отъ разговора много добрѣ разбрахме, че тѣзи питиета не принасятъ никаква полза на човѣцитѣ: тѣ се опиватъ отъ тѣхъ, падатъ по улицитѣ и ставатъ за смѣхъ на хората. Разбрахме още, че много хора се разсипватъ и умиратъ, щомъ употребяватъ много тия питиета. Тѣ съдържатъ въ себе си спиртъ, който е силна отрова. Особено тѣзи питиета сж опасни за дѣцата.

Всички слушахме съ внимание, за да разберемъ и запомнимъ този толкозъ добъръ урокъ за насъ.

* * *

Слѣдъ една малка почивка учителътъ ни извади изъ джоба си една голѣма печатана хартия. Разбрахме, че това е вѣстникъ.

— Слушайте дѣца, се обади ясно и високо учителътъ ни, какво ще ви прочета:

„Добриятъ майсторъ, дѣдо Рехтвайсъ, бояджия, който само два мѣсеца работѣше прѣзъ годината, е умрѣлъ тия дни. Той е намѣренъ мъртавъ у дома си, заобиколенъ отъ около сто празни шишета, които биле по-рано пълни съ разни спиртни питиета. Отъ 3—4 дена той се е затворилъ у дома си и пиелъ, безъ да яде. Въ края на четвъртия день изгубилъ съзнание, падналъ полумъртавъ и послѣ умрѣлъ. Дошли лѣ-